

Kærligheden udholder alt!

*Prædiken på fastelavns søndag i Martinskirken & Gratiakirken (LGJ)
Salmer: 150, Klags.3, 49, 174, 176, 175.*

Prædiketekst: 1. Korintherbrev 13 og Lukas 18

Om jeg så taler med menneskers og engles tunger, men ikke har kærlighed, er jeg et rungende malm og en klingende bjælde. Og om jeg så har profetisk gave og kender alle hemmeligheder og ejer al kundskab og har al tro, så jeg kan flytte bjerge, men ikke har kærlighed, er jeg intet. Og om jeg så uddeler alt, hvad jeg ejer, og giver mit legeme hen til at brændes, men ikke har kærlighed, gavner det mig intet.

Kærligheden er tålmodig, kærligheden er mild, den misunder ikke, kærligheden praler ikke, bilder sig ikke noget ind. Den gør intet usømmeligt, søger ikke sit eget, hidser sig ikke op, bærer ikke nag. Den finder ikke sin glæde i uretten, men glæder sig ved sandheden. Den tåler alt, tror alt, håber alt, udholder alt (1 Kor 13,1ff).

Han tog de tolv til side og sagde til dem: "Se, vi går op til Jerusalem, og alt det, som er skrevet ved profeterne om Menneskesønnen, skal opfyldes: Han skal overgives til hedningerne, og de skal håne ham, mishandle ham og spytte på ham; de skal piske ham og slå ham ihjel, og på den tredje dag skal han opstå" (Luk 18,31ff)

Her i den ene vægtskål lægger vi livet med vore kære, vore nærmeste, vor ægtefælle, børn og forældre. Hvad skal der til for at de bæres oppe? Hvad er nødvendigt i den anden vægtskål? – Kærligheden! Ikke blot kærlighed. Men kærlighed i bestemt form. Kærlighed med alt, hvad den er og fører med sig!

Men hvad nu, hvis der ikke er kærlighed? Hvad kan erstatte kærligheden? Er der noget, som kan kompensere for kærligheden? Hvad skal der til, hvis der ikke er kærlighed?

- *F.eks. i ægteskabet*: Hvad skal der til, hvis der ikke er tålmodighed og mildhed? Kan en dejlig ferierejse erstatte kærligheden? Eller en ny ring? Hvad med en ekstra indsats på arbejdet, så der er ekstra penge til renovering af huset eller en ny garderobe? Eller rige kulturelle oplevelser? Nej! Selv den bedst planlagte ferierejse med de skønneste farver og blomster og begivenheder er for intet at regne, hvis der ikke er kærlighed. Da er alt andet forgæves.

- *Eller i familielivet*: Kan en velorganiseret familie, planlægning og økonomisk ansvarsbevidsthed kompensere for manglende kærlighed? Hvad var det alt sammen uden kærlighed?

- *Eller i en kristen menighed*: Kan store nådegaver, store evner, stor viden og kundskab, nidkære præster og energiske medlemmer og imponerende kirkebygninger og missionsprojekter erstatte tålmodighed og mildhed?

Hvad kan opveje mangel på kærlighed?

Apostelen Paulus hævder: *Om jeg så taler med menneskers og engles tunger, men ikke har kærlighed, er jeg et rungende malm og en klingende bjælde. Veltalenhed kan ikke kompensere for kærlighed. Vi kan ikke tale os ud af det. Og han uddyber og siger: Og om jeg så har profetisk gave og kender alle hemmeligheder og ejer al kundskab og har al tro, så jeg kan flytte bjerge, men ikke har kærlighed, er jeg intet. Heller ikke visdom, kundskab, tro og magt kan kompensere for kærligheden. Og til sidst går han så vidt, at han hævder: Og om jeg så uddeler alt, hvad jeg ejer, og giver mit legeme hen til at brændes, men ikke har kærlighed, gavner det mig intet. End ikke noget så stort som selvopofrelse, der kunne minde om kærlighed, kan ikke kompensere for kærlighed.*

Alle har vi oplevet, at der ikke var kærlighed, og det uanset om vi er 11, 41 eller 71 år gamle. Og vi er tilbøjelige til at give Paulus ret. Men hvad så? Hvor slemt er det? Paulus siger: *"Da er jeg intet ... og da gavner det mig intet."* Han vil ikke, at vi nøjes med at gennemtænke det med henblik på andre, men også med henblik på os selv. Apostelen og vi andre er ikke den lykkelige undtagelse, som bekræfter, at mennesker mangler kærlighed. Og hvis vi selv mangler kærlighed, da er det alvorligt for os. Da gavner det os intet, hvad vi ellers har foretaget os her i livet.

Men hvad er kærlighed? Hvordan er kærligheden?

Apostelen Paulus svarer. For han kender ham, som bærer kærligheden i sit væsen, og som levede den ud overfor dem, han fulgtes med og levede sammen med. Han kender Jesus Kristus. Og han forklarer: *Kærligheden er tålmodig, kærligheden er mild.* Sådan er kærligheden. Det er kærlighedens væsen.

Derfor: når vores tålmodighed ikke længere slår til, og når vi bliver forstenede, firkantede og forbigår den vi taler med, da afsløres manglen. Kender du ikke tomhedsfølelsen, når du gav op og svigtede dine nærmeste i hverdagen? Kender du ikke følelsen af, at det alt sammen var forgæves, fordi du ikke havde kærlighed. Paulus bekræfter, at det ikke blot er en følelse, vi skal skyde fra os. Det er virkeligheden. Vi er virkelig intet, hvis vi ikke har kærlighed.

Apostelen uddyber og forklarer om kærligheden, at der er noget, kærligheden aldrig, og som er utænklig hos den, som har kærligheden i sit væsen: *Kærligheden misunder ikke, kærligheden praler ikke, bilder sig ikke noget ind. Den gør intet usømmeligt, søger ikke sit eget, hidser sig ikke op, bærer ikke nag. Den finder ikke sin glæde i uretten.* Hvis vi blot har en af disse ting hos os, er det bevis på, at vi mangler det væsentligste. Vi mangler det, som intet andet kan kompensere for eller erstatte. ... *den ikke misunder ... den ikke søger sit eget ... den ikke hidser sig op ... den ikke bærer nag.*

Og han tilføjer: ... *men kærligheden glæder sig ved sandheden. Den tåler alt, tror alt, håber alt, udholder alt.* Udholder alt. Hvor ville det være godt i en menighed og i en familie og i et venskab - og ægteskab, hvis vi og de andre kunne udholde alt. Mangler vi denne udholdenhed, mangler vi ikke blot en del eller noget vigtigt i livet. Da er vi simpelthen intet, og alt andet gavner os – og de andre - intet. Og da opstår det presserende spørgsmål, om der findes en personlig kærlighed, som udholder os. Og evangeliet svarer JA!!

Kærligheden udholder alt

Kan Gud udholde alt dette? Kan han udholde, at hans mennesker tænker, at det er de andre, det er galt med, og at Gud intet ser og ikke vil kræve dem til regnskab for deres manglende kærlighed? Ja. Se bare på Jesus: *Se hen til Jesus, troens banebryder og fuldender, som for den glædes skyld, der ventede ham, udholdt korset uden at ænse dets skam og nu sidder på højre side af Guds trone. Hold jer ham for øje, som fandt sig i en sådan modstand fra syndere, for at I ikke skal blive trætte og miste modet (Hebræerbrevet 12).* Her står det jo. Her bekræftes det, at kærligheden findes, kærligheden, som udholder alt.

Og det er netop den udholdenhed, som Jesus fortæller om i evangeliet: *Han tog de tolv til side og sagde til dem: "Se, vi går op til Jerusalem, og alt det, som er skrevet ved profeterne om Menneskesønnen, skal opfyldes: Han skal overgives til hedningerne, og de skal håne ham, mishandle ham og spytte på ham; de skal piske ham og slå ham ihjel, og på den tredje dag skal han opstå." Men de fattede ikke noget af dette; det var skjulte ord for dem, og de forstod ikke det, som blev sagt (Luk*

18,31ff). - Det er udholdenhed, som stammer fra kærligheden, ja, som er virkeliggørelsen af kærligheden.

Her viser Jesus os, at han havde kærlighed til blot til disciplene, men også til dem, der ikke var disciple. Kærlighed til hedningerne, som skulle håne ham, mishandle ham og spytte på ham. Kærlighed til dem, som intet fatter af, hvad stedfortrædende offerdød er for noget, og at det skulle være nødvendigt at en døde i deres sted. *Derved viser Gud sin kærlighed mod os ved at Kristus døde for os, mens vi endnu var syndere (Romerbrevet 5,8)*. Kærligheden defineres ved denne form for udholdenhed. *Den håber alt, tror alt og udholder alt. Og den ophører aldrig.*

Jesus tog sine disciple til side og fortalte dem det, og de fattede intet. Men i Jerusalem erfarede de det, da Jesus blev korsfæstet, døde og blev begravet. Og bagefter åbenbarede Jesus sig for dem efter sin opstandelse. Da vidste de, at kærligheden findes, og at Jesus udholder alt for deres skyld. Og for andres skyld. Jesus Kristus tager også os til side og vil i fastetiden fortælle os, at han skal lide døden for os. Han udholder det virkelig. Og han tager os med derhen, hen, hvor vi ser, hvad kærlighed er. Han kommer til os og åbenbarer sig for os. Han træder ind midt iblandt os.

Lad os tage med, også selv om vi lige nu ikke forstå ret meget af det hele. Det kunne disciplene jo heller ikke – men de gik med. Amen.

Lagt på www.vivit.dk 14.02.2008